

در گفت‌وگوی «جوان» با کارشناس رسانه و مدیریت اینترنت در خانواده مطرح شد

فضای مجازی ما را مانند یک مهره وارد بازی می‌کند

■ معصومه طاهری

مک لوهان کتاب «دهکده جهانی» را نوشت و عنوان کرد که رسانه‌ها دنیا را تبدیل به دهکده می‌کنند اما امروز دیگر صحبت از دهکده جهانی نیست، بلکه صحبت از نقطه جهانی است، چنانچه امروز پلیکیشن‌هایی که روی گوشی‌های هوشمند نصب می‌شود،

این مدیریت چه شاخصه‌هایی دارد؟
با رعایت دو قاعده طلایی می‌توان قوای مدیریتی برای استفاده از فضای مجازی را تقویت کرد. اولین قاعده، استفاده مشروط و دوم استفاده محدود است. این دو اصل می‌تواند به ما کمک کند که تا حدود زیادی بر این دنیای مجازی بی‌در و پیکر کنترل داشته باشیم. اصولاً مشروط و محدود عمل کردن در همه زمینه‌ها

پس با وجود این ورود به فضای مجازی را نباید سطحی و ساده‌انگاشت؟

بله دقیقاً، مگر اینکه این فضا را بشناسیم و بتوانیم با استفاده و رژیم مصرف درست آن را برای خود تعریف کنیم و به این وسیله نگذاریم همه اطلاعات به خصوص اطلاعات محرمانه و کلیدی خود، خانواده و جامعه به دست آنها بیفتد، چون چه بخواهیم یا نخواهیم فضای سایبری جای امنی نیست و هیچ گوشه‌ای در این فضا وجود ندارد، بنابراین باید مراقبت باشیم چه اطلاعاتی را در این فضا رد و بدل می‌کنیم، چه‌های ما هم باید یاد بگیرند که اگر مراقب نباشند در سال‌های آتی هنگام استخدام حتماً شرکت‌هایی از استعلام‌های‌شان، استعلام از فضای مجازی خواهد بود و با استفاده از همین داده‌ها به راحتی می‌توانند بفهمند فرد مورد نظر در چه سطح علمی و فکری است و چه شخصیتی دارد که در زندگی کاری و اجتماعی آنها تأثیر گذار خواهد بود.

سواد رسانه‌ای چقدر برای فعالیت در این فضا می‌تواند باری‌رسان باشد؟

بدن ما برای زنده ماندن نیاز به غذا و خوراک و آکسامیدنی دارد، با این حال نمی‌توانیم هر چیزی را بخوریم و بیاشامیم، چون سلامتی‌مان به خطر می‌افتد. ما باید فواید و مضرات مواد غذایی را بدانیم مثلاً کالری، قند و چربی و بینیم آیا با شرایط جسمی ما سازگار است یا خیر، در فضای سایبری هم نیاز به یک رژیم هوشمند و درست است و باید بدانیم چه چیزی به چه میزان و از کجا دریافت می‌کنیم. در غیر این صورت دچار آسیب و ضررهای زیادی می‌شویم، لذا سواد رسانه‌ای دقیقاً به ما کمک خواهد کرد تا بهترین رژیم مصرف اینترنت را برای خود و خانواده انتخاب کنیم، لذا قبل از ورود به دنیای مجازی لازم است فضای سایبری را بشناسیم و مدیریت کنیم که این مستلزم یادگیری سواد رسانه‌ای است.

فرهنگی

فرهنگی ۸۸۴۹۸۳۷۷

در گفت‌وگوی «جوان» با کارشناس رسانه و مدیریت اینترنت در خانواده مطرح شد

فضای مجازی ما را مانند یک مهره وارد بازی می‌کند

هر چند فضای کمی را اشغال می‌کند ولی کاربر می‌تواند با هر

فردی در هر گوشه‌ای از جهان ارتباط بگیرد و اگر مجهز به مهارت و شناخت از این دنیای بدون مرز و گسترده نباشد، قطعاً مغلوب و دچار آسیب می‌شود؛ پدیده‌ای که این روزها به شدت متوجه افراد کم سن و سال حتی کودکان است و نیاز به مدیریت منطقی

لازم است و به نفع خود ماست. اینکه مشروط به حیظه مذهبی، اخلاقی و قانونی باشیم و در فضای مجازی اولویت‌های واقعی را بشناسیم و رعایت کنیم به نفع خود ماست. مثلاً در فضای مجازی خانواده را اولویت بدهیم، تکلف‌محوری را برای فرزندان مقدم بدانیم و رشد و اعتلای آنها را مشروط کنیم و محدود به زمان و مکان و قیمت و قوانین اینترنت باشیم. اینکه در چه زمان‌هایی اینترنت آزاد یا ممنوع است یا در چه مکان‌هایی باید یا نباید استفاده کرد یا هزینه را در نظر بگیریم که اگر تمام شود دیگر این ماه اینترنت نداریم. با این قواعد به فرزندان‌مان نظم در استفاده و قانون را می‌آموزیم تا مراقب باشند و اینترنت را مدیریت کنند.

هدف از سواد رسانه‌ای چیست؟

انسان وقتی وارد فضای بدون مرز مجازی جهانی می‌شود که حدود و امنیتی ندارد، باید مجهز و با شناخت لازم باشد، والا آسیب می‌بیند. سواد رسانه‌ای یک مهارت است تا بدانیم چه مقدار و چه زمان و چه مکانی از اینترنت استفاده داشته باشیم و در میان باران اطلاعات درست و غلط فضای مجازی، واقعیت را تشخیص بدهیم و نیازهای واقعی را دنبال کنیم، چون هیچ چیزی در این فضا معلوم نیست و هیچ جای امنی هم ندارد تا در آن پناه ببریم، پس سواد رسانه‌ای بسیار لازم است.

چند سالی می‌شود که گوشی‌های هوشمند و اینترنت در کشور رواج پیدا کرده است، به طوری که سن استفاده از آن هم با پایین آمده است، پس چرا زودتر از اینها سواد رسانه‌ای مطرح و اجرایی نشد؟

بله سواد رسانه‌ای باید زودتر از اینها در کشور اجرایی می‌شد نه اینکه بگذارند اینترنت گسترش و عمومیت پیدا کند و بعد از آن به فکر آموزش رسانه، سواد و مهارت آن باشیم، متأسفانه بعضاً مسئولان ناکارآمد در این حوزه مسئولیت داشته‌اند که همین باعث شده است با وجود توصیه‌های مکرر مقام معظم رهبری درباره فضای مجازی و ناامنی آن کار چندانی انجام

چند سالی می‌شود که گوشی‌های هوشمند و اینترنت در کشور رواج پیدا کرده است، به طوری که سن استفاده از آن هم با پایین آمده است، پس چرا زودتر از اینها سواد رسانه‌ای مطرح و اجرایی نشد؟

بله سواد رسانه‌ای باید زودتر از اینها در کشور اجرایی می‌شد نه اینکه بگذارند اینترنت گسترش و عمومیت پیدا کند و بعد از آن به فکر آموزش رسانه، سواد و مهارت آن باشیم، متأسفانه بعضاً مسئولان ناکارآمد در این حوزه مسئولیت داشته‌اند که همین باعث شده است با وجود توصیه‌های مکرر مقام معظم رهبری درباره فضای مجازی و ناامنی آن کار چندانی انجام

فرهنگی

فرهنگی ۸۸۴۹۸۳۷۷

مامان ماها یانا، شاعر، نویسنده، منتقد و یکی از بنیانگذاران انجمن موسیقی و شعر اندونزی عنوان کرد

هر کس مولوی را شناسد شاعر حسابش نمی‌کنیم

مشاهده تأثیر انقلاب اسلامی ایران بر نسل جوان و روشنفکر (اسلامی) اندونزی بسیار جالب است اما با این پیشینه جای تعجب است که چرا ادبیات معاصر فارسی تبدیل به یک گفتمان فرهنگی نشده‌است

ادیب برجسته اندونز یایی با اشاره به اینکه شاعران اندونز یایی با شعر شاعران کلاسیک ایران از جمله فردوسی، رودکی، حافظ، رومی، عمر خیام و سعدی آشنا هستند، می‌گوید: میان شاعران اندونز یایی-مسلمان با غیرمسلمان- یک چیزی وجود دارد و آن اینکه اگر کسی رومی (مولوی) را شناسد، شاعر «واقعی» حسابش نمی‌کنیم.

تبدیل شد و عکس‌های او در اتاق‌های شخصی و منازل اشخاص روی دیوارها رفت و به این عکس‌ها افتخار شد. در آن زمان شخصیت‌ها و نسل‌های جوان اندونزی متوجه شدند که وضعیت سیاسی-اجتماعی ایران با شرایط سیاسی اندونزی بسیار متفاوت است، بنابراین ایده انجام یک انقلاب (در اندونزی) همانطور که در ایران اتفاق افتاد، به سختی گسترش یافت. آنچه اتفاق افتاد دقیقاً تلاش برای بررسی حرکت اندیشه نوین اسلامی بود، بنابراین بسیاری از آثار دکتر علی شریعتی در دانشگاه‌ها و گروه‌های جوانان ترجمه و بحث می‌شد. با این پیشینه جای تعجب است که ادبیات معاصر فارسی تبدیل به یک گفتمان فرهنگی نشده‌است.

■ اطلاعات اندک از جوایز ادبی ایران
این شاعر و منتقد ادبی همچنین درباره میزان آشنایی‌اش با جشنواره‌ها و جوایز ادبی ایران گفت: اگر بتوانم من را نماینده جامعه ادبی اندونزی دانست، اطلاعات من از این جشنواره‌ها بسیار ناچیز است. شاید مشکل اصلی عدم تبلیغات با اطلاع‌رسانی اصحاب رسانه ایران در کشور ما باشد. اطلاعات مربوط به این جشنواره‌ها که توسط برخی از فعالان ادبی از جمله عبدالهادی ارائه شد، در مقایسه با دیگر آلمان یا فرانسه بر گزار شده‌است، به اندازه کافی رسا و وطنی‌انداز نبود. این در صورتی است که در اندونزی به تازگی تعداد جشنواره‌های شعر و همچنین محافل ادبی بسیار بیشتر از قبل شده‌است، بنابراین اگر اخبار این جشنواره در اندونزی منتشر شود، مورد استقبال قرار خواهد گرفت.

نویسنده کتاب «بیشه‌های مالایی: ایدئولوژی در ادبیات» ادامه داد: اگر اخیراً به جشنواره‌ها یا فعالیت‌های ادبی (شعر) در مناطق مختلف اندونزی نگاه بشود، شوق و روحیه برای جشن گرفتن آنها کاملاً دلگرم‌کننده‌است. مشارکت شهرهای یا استانداری برای ارائه حمایت نیز بسیار زیاد است، اما هنوز به جاکارتا، پالی، پکنبارو، تانجونگ پینانگ، پادانگ، بانجار ماسین و دیگر شهرها اتفاق افتاده‌است. اگر به اشتیاق جامعه ادبی و آگاهی شهرداری و استانداری برای حمایت از این فعالیت توجه کنید، متوجه خواهید شد که ارائه اطلاعات گسترده درباره جشنواره شعر فجر می‌تواند برای جوامع ادبی اندونزی نیز الهام‌بخش باشد و حتی این جشنواره بدل به الگویی در کشور ما شود و مانیز مشابه آن را بر گزار کنیم.

■ ایده تشکیل جلسات بین‌شعرای دو کشور
ماها یانا در بخش دیگری از سخنان خود درباره چگونگی برقراری ارتباط پویا میان مجامع ادبی ایران و اندونزی گفت: اقدامات متعددی را می‌توان انجام داد. نهادهای فرهنگی مسئول در ایران می‌توانند از شاعران مناطق مختلف اندونزی برای حضور در جشنواره بین‌المللی شعر فجر دعوت کنند. معمولاً دولت محلی (شهرداری یا استانداری) در هزینه‌های حمل و نقل و اقامت شاعران اندونز یایی که به خارج از کشور اعزام می‌شوند، کمک می‌کند. ایده دیگر تشکیل جلسات منظم شاعران ایرانی-اندونز یایی در جاکارتا و تهران است.

نویسنده کتاب «باغیات پتایو: تأمل در پویایی اجتماعی و فرهنگی جوامع در رباعیات» افزود: ترجمه شعر معاصر فارسی و داستان کوتاه و رمان و اشاعه آن از طریق برگزاری جشنواره‌ها یا شعرخوانی و جلسات گفت‌وگو و بحث در اندونزی می‌تواند بسیار مفید فایده باشد. موفق بودن این ایده تجربه شده است. چندی پیش جشنواره فیلم‌های ایرانی در کتابخانه ملی اندونزی بر گزار شد که مورد استقبال بسیار قرار گرفت و در آشنایی مردم اندونزی با سینمای ایران بسیار مؤثر بود.

اندونزی چهارمین کشور پرجمعیت جهان با اکثریت مسلمان است. این کشور تاریخی کهن و فرهنگی غنی دارد. اندونزی چند قرن را زیر یوغ استعمار گذراند تا اینکه استقلال خود را به سال ۱۹۴۵ از کشور هلند به دست آورد، بنابراین این کشور باید از ادبیات مقاومت غنی‌ای برخوردار باشد، به همین دلیل لازم است ایران و اندونزی بالاترین سطح روابط فرهنگی را داشته باشند.

در این دهه‌ها در ایران آثار چندانی از شعرها و نویسندگان این کشور به فارسی منتشر نشده‌است و اطلاعات دقیقی نیز از ترجمه و چاپ آثار ایرانی در این کشور موجود نیست. مامان ماها یانا از ادیبان و شاعران برجسته این کشور که به واسطه آثارش (شعر، نثر، مقاله و کتاب درسی مدارس) بسیار شناخته شده است، به مناسبت برپایی هفدهمین دوره جشنواره بین‌المللی شعر فجر با ستاد خبری اسپن رویداد گفت‌وگو کرده‌است. وی علاوه بر تدریس در دانشگاه، از محققان سرشناس ادبیات در اندونزی و یکی از دریافت‌کنندگان جوایز افتخاری از رئیس جمهور سوسیلو موبنگ یودهویونو در سال ۲۰۰۵ است.

ماها یانا همچنین شاعر، نویسنده، منتقد، عضو شورای جامعه ادبی جاکارتا، از بنیانگذاران مرکز تمدن مالایی دانشگاه اندونزی، از بنیانگذاران انجمن موسیقی شعر اندونزی، بنیانگذار انجمن داستان کوتاه اندونزی و رئیس مؤسسه روز شعر در این کشور است که جایزه کتاب سال شعر در این کشور را اهدا می‌کند.

■ آشنایی با شعر و شعرای ایرانی
ماها یانا در پاسخ به اینکه چقدر با شعر معاصر ایران آشنایی دارد و شناخت او از ادبیات ایران بیشتر از رهگذر کتاب بوده یا رسانه گفت: در مقایسه با شعر معاصر ایران، من فکر می‌کنم بیشتر شاعران اندونزی با شعر شاعران کلاسیک ایران آشنا ترند. نام فردوسی، رودکی، حافظ، عطار، رومی، عمر خیام و سعدی برای شاعران اندونز یایی بیگانه نیست، حتی میان شاعران اندونز یایی-مسلمان یا غیرمسلمان- ترجمه شعر وجود دارد که اگر رومی را شناسد، شاعر «واقعی» نیست. امیر حمزه که توسط منتقد ادبی هانس یاگوسی یاسسین (H. B. Jassin) به عنوان «ملک الشعرا» نوا می‌شود، در مورد ادبیات (شعر) فارسی نوشته‌است که به گفته خودش عجم است. این نوشته در مجله یوچانگا بارو (Pujanga Baru) ۱۹۳۴م منتشر شد. پس از آن چندین شعر از شاعران کلاسیک فارسی‌زبان به اندونز یایی ترجمه شد، بنابراین از آنجا بود که شعرای اندونز یایی از نزدیک با آثار شاعران ایرانی آشنا شدند.

وی درباره میزان آشنایی با شعر معاصر فارسی نیز گفت: مشکل همین است. شعرهای زیادی از شاعران معاصر فارسی به اندونز یایی نرسیده‌است. با این حال، شاعران ارشدی مانند عبدالهادی، سسوتارچی کلسزوم بحیری، توفیق اسماعیل و مصطفی بیسری مطمئناً جدیدترین آثار فارسی را می‌خوانند، اما عموماً جامعه ادبی اندونزی با آثار جدیدترین شعرای فارسی از جمله داستان کوتاه و رمان فارسی آشنایی ندارد، بنابراین ترجمه گنجینه‌های ادبی معاصر فارسی (شعر)، داستان کوتاه و رمان) به اندونز یایی کمک مهمی به شعرای اندونز یایی خواهد کرد.

■ تأثیر انقلاب اسلامی ایران بر روشنفکران
ماها یانا در بخش دیگری از این گفت‌وگو به تأثیر انقلاب اسلامی ایران بر روشنفکران اندونز یایی، اشاره کرد و گفت: مشاهده تأثیر انقلاب اسلامی ایران بر نسل جوان و روشنفکر (اسلامی) اندونزی بسیار جالب است. نام آیت‌الله خمینی فوراً بر سر زبان‌ها افتاد و میان همه اقشار مردم اندونزی کسی نبود که او را شناسد. آیت‌الله خمینی به نماد انقلاب اسلامی